

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **T. N.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2018, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2019, č. j. 1 Ad 23/2018 – 44, o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 2 Ads 282/2019,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Ads 282/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V řízení o kasační stížnosti proti výše označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) namítla žalobkyně v podání ze dne 29. 10. 2019 podjatost soudců zařazených do druhého senátu Nejvyššího správního soudu v řízení o nynější kasační stížnosti.

[2] Ve svém podání žalobkyně uvedla, že se domáhá toho, aby jí žalovaná vypočetla důchod podle pravomocného rozsudku městského soudu ze dne 22. 1. 2013, č. j. 2 Ad 63/2011 – 43, ve výši 7.580 Kč měsíčně. Žalovaná se však při výpočtu jejího důchodu dopustila několika zásadních chyb. Věc se poté dostala až k Nejvyššímu správnímu soudu, kde o ní rozhodoval druhý senát tohoto soudu, ve složení JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková, rozsudkem ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 Ads 157/2016 – 45. S odkazem na tento rozsudek pak žalovaná snížila žalobkyni důchod na 2.340 Kč měsíčně.

[3] Uvedený rozsudek druhého senátu Nejvyššího správního soudu by dle žalobkyně každý důchodce pocíťoval jako trest smrti; rozhodující soudci provedli čin, který se rovná sociální popravě odsouzeného. Jejich přístup k věci zničil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování ve věci žalobkyně. Soudci druhého senátu navíc v rozsudku naznačili, že by mohli v represích vůči žalobkyni pokračovat, a to například úplným odnětím důchodu nebo stanovením povinnosti vrátit dříve vyplacené dávky. Žalobkyně zdůraznila, že tento rozsudek zavázal žalovanou k výpočtu důchodu v rozporu s právem, resp. přiměl zaměstnance žalované k trestnému činu. Uvedené rozhodnutí druhého senátu je navíc neproveditelné; jeho vykonání by žalobkyni poškodilo snížením důchodu. Tento osmnáctistránkový rozsudek modelově ukazuje, že soudci uskutečnili svůj záměr jen za cenu porušení nejvýznamnějších zásad vedení řízení. Rozhodující soudci navíc veřejně komentovali a kritizovali mezinárodní smlouvu, podle níž žalovaná vypočítá důchod žalobkyně. Vztah žalované a žalobkyně považovali označení soudci za boj žalované o nejnižší výši důchodu, přičemž se postavili na stranu žalované. Podle žalobkyně

nebyli označení soudci v dobré víře ohledně zákonnosti svého rozsudku. Z přepisu audiozáznamu soudního jednání u městského soudu ze dne 3. 9. 2019 v nyní posuzované věci přitom vyplývá, že městský soud i žalovaná jsou odhodlány plnit i neproveditelné rozsudky Nejvyššího správního soudu.

[4] K námitce se vyjádřili soudci zařazení do druhého senátu Nejvyššího správního soudu, přičemž uvedli, že nemají žádný poměr k projednávané věci ani k účastníkům tohoto řízení a nepodíleli se na projednávání ani rozhodování věci u správního orgánu ani v předchozím soudním řízení ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr ke věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem ke vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení NSS ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[7] V projednávané věci založila žalobkyně námitku podjatosti na rozhodování soudců v předchozím řízení o její kasační stížnosti vedeném pod sp. zn. 2 Ads 157/2016, které žalobkyně považuje za nezákonné a porušující základní zásady vedení řízení.

[8] K tomuto důvodu podjatosti je třeba uvést, že je podřaditelný pod okolnosti, které podle § 8 odst. 1 poslední věty s. ř. s. nejsou způsobilé založit vyloučení soudců. Postup soudců v předchozím řízení o kasační stížnosti žalobkyně, jakož i právní názor, který v rozsudku ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 Ads 157/2016 – 45, zaujali, nemohou založit pochybnost o jejich nestrannosti a být důvodem pro jejich vyloučení z rozhodování nynější věci, byť s předchozí věcí úzce souvisí. Skutečnost, že druhý senát založil předchozí rozsudek na určitém právním názoru na věc žalobkyně, nemůže vyvolat pochybnosti o nestrannosti rozhodujících soudců a být důvodem pro jejich vyloučení z nyní projednávané věci.

[9] S ohledem na výše uvedené dospěl první senát k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro to, aby soudci JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu